

Skänna
Oxie
S. Sallberg
1854

4156

Mytt Elsa Nilsson
Per. N. S. Sallberg
Född 1854

Portbytt barn

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

1.

En piga vid Brojädal var en
dag ute o hockade potatis.
Hon satte baruvagnen med
sin lille präg i tätt intill en
ättehög för där va det lå.
När hon kom tillbaka kunde
hon inte känna igen sin präg.
Hon blev konstig sen och måste
gå med kjolar och hade långt
hår. Hon dog när hon var
guttan vi gammal, men alltid
såg vi lys lysa vid ättehögen
och kvällarna och som har aldrig
sen något göva i ättehögen.

4156

BäckahöstenLUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

2.

Min far hade sett
Bäckahösten många gånger.
Han hade en gång kommit
upp på Bäckahösten och red
så honom ett stycke men
rätt som de va bleo hösten
så förlitt lång och han kunde
inte komma av den. Men
då sa han: "Jösses kops sånt
långt kops" (höst) och då hade
det ingen makt att hålla
honom kvar längre.

4156
"Gujan"

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3.

Min far köpte en gång
från Trälleborg till Skanör.
När han kom till Maglarp
mötte han "Gujan". Gostarna
blev svetta och ville inte gå
längre och vagnen fälte. Han
måste stiga av och vända sin
rock och de höstarna ett
långt stycke innan han blev
fri från det.

4156

Gråt till Nisren

På julaftan brukade
vi alltid sätta gråt till Nisren,
som drog till Gården.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

4.

Sätt att tända dolda gå' rign

5
På en gång där jag
tjänade ville matmodern härd
idolighet på en ovän, men
saken fick det på sig i stället
och hade alltid ant i benet. Men
när matmodern dog var den
rädda att hon skulle gå rign
och därför tog di livvattuet
och kosta efter lifföljet när
det drog från gården och då
kunde hon inte komma längre
än till huskanten. Han höll e-
nkelid mycket till i trädgården
och en gång då jag hade myllkat
kom han förvandla som ett vitt

4156

lakau in gamla dörrar.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

6.

4156

Mat till andarna

Vår helgdagsafton
satte vi fram gröt o. fisk o.
smår till andarna men
då var aldrig någon som på-
de maten.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

7.

4156

Skuldlovs svär mot fätrallning

När jag var liten och gick
och hämta mjölk brukade
damm alltid lägga en nyssa
salt i mjölken. Jag frågade
min mor varför damm gjorde
så^o och hon sa att det var
för att vi inte skulle kunna
tralla bort smöret för damm

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

8.

4156

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

9

Botemedel mot utslag.

Vår min mor var
dog hade en av mina gästas
utslag på hela kroppen. Då
lät min mor likets hand
stryka över utslaget och efter
 några dagar var den helt
borta.

4156

Botweddel mot värtor.

Man ska ta lika många ärtor
som man har värtor. Ärtor-
na skall man lägga i en
brunn och sedan får man inte
gå dit.

Man skall quida värtorna
med en flötksväl. Svålen skall
man lägga under en sten
samt man aldrig se för gå till.
När se svålen har ruttnat
fårsvinner värtorna.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

10.

4156

Skydd mot svitta

Om man sett ett
dått bräke på vägen ska man
säg: "Vi på dej men
inte på mej" så bli man
inte sjuk av det.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

11

4156

Kosta pengarna in i kyrkan.

Har jag påsk skulle
man kosta en peng in i
Maglars kyrka, så blev man
inte gub.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

12

4156

Se sin tillkännande.

Om man vill se sin
tillkännande skall man äta
en hel salt vill på kvällen så
visar han sig för en annan natten.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

13

4156

Sätt att hindra barn bli kräset

Den som håll barnet
till doget skulle äta utom
skarpa när han kom från
kyrkan. Barnet skulle också
äta en liten smula av den
så blea barnet inte kräset.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

14

4156

Kattujötkes gåv barnet smältt.

När man kom med
barnet från kyrkan skulle man
ge barnet att dricka av kattens
mjölk just när den lojade,
så blea barnet smältt.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

15

4156

Fänshaps med rättar

Det var förlitt med
rättar från Brogårdal men man
måste hålla sig på vägen med
dem. Vår höst gick vi ut
i köket och säga: "Från nu
manuseller" och kosta säd till
dem. De kom där springande
fram och åt och gånge aldrig
nån förtret.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

16.